

**Конвенція про застосування принципів права на
організацію і на ведення колективних переговорів
N 98**

Статус Конвенції див. (993_376)

Генеральна Конференція Міжнародної Організації Праці, скликана в Женеві Адміністративною Радою Міжнародного Бюро Праці, що зібралася 8 червня 1949 року на свою тридцять другу сесію,

постановивши ухвалити ряд пропозицій щодо застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів, що є четвертим пунктом порядку денного сесії,

вирішивши надати цим пропозиціям форми міжнародної конвенції,

ухвалює цього першого дня липня місяця тисяча дев'ятсот сорок дев'ятого року нижченаведену Конвенцію, яка може називатися Конвенцією 1949 року про право на організацію і на ведення колективних переговорів: **Стаття 1**

1. Трудівники мають належний захист проти будь-яких дискримінаційних дій, спрямованих на обмеження свободи об'єднання в галузі праці.

2. Такий захист застосовується особливо щодо дій, метою яких є:

а) підпорядкувати прийняття трудівника на роботу чи збереження ним роботи умові, щоб він не вступав до профспілки або вийшов з профспілки;

б) звільняти чи в будь-який інший спосіб завдавати шкоди трудівникові на тій підставі, що він є членом профспілки чи бере участь у профспілковій діяльності в неробочий час або, за згодою підприємця, у робочий час. **Стаття 2**

1. Організації трудівників і підприємців мають належний захист проти будь-яких актів втручання з боку одні одних чи з боку їхніх агентів або членів у створення й діяльність організацій та керування ними.

2. Зокрема, дії, що мають за мету сприяти заснуванню організацій трудівників під пануванням підприємців чи організацій підприємців або підтримувати організації трудівників шляхом фінансування чи іншим шляхом із метою поставити такі організації під контроль підприємців чи організацій підприємців, розглядаються як втручання у розумінні цієї статті. **Стаття 3**

Там, де це потрібно, створюється апарат, що відповідає умовам країни, з метою забезпечення поважання права на організацію, як воно визначене у попередніх статтях. **Стаття 4**

Там, де це потрібно, вживають заходів, що відповідають умовам країни, з метою заохочення й сприяння повному розвитку й використанню процедури ведення переговорів на добровільних засадах між підприємцями чи організаціями підприємців, з одного боку, та організаціями трудівників, з другого боку, з метою регулювання умов праці шляхом укладення колективних договорів. **Стаття 5**

1. Законодавство країни визначає, якою мірою гарантії, передбачені цією Конвенцією, застосовуватимуться до збройних сил і поліції.

2. Відповідно до принципів, викладених у пункті 8 статті 19 Статуту Міжнародної Організації Праці, ратифікація цієї Конвенції будь-яким Членом Організації не розглядається як така, що зачіпає існуючі закони, судові рішення, звичаї або угоди, котрі надають особовому складу збройних сил і поліції будь-які права, передбачені цією Конвенцією. **Стаття 6**

Дія цієї Конвенції не поширюється на державних службовців, і вона жодним чином не тлумачитиметься як така, що завдає шкоди їхнім правам або становищу. **Стаття 7**

Офіційні документи про ратифікацію цієї Конвенції надсилаються Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці для реєстрації. **Стаття 8**

1. Ця Конвенція зв'язує лише тих Членів Міжнародної Організації Праці, чиї документи про ратифікацію зареєстрував Генеральний Директор.

2. Вона набирає чинності через дванадцять місяців після того, як Генеральний Директор зареєструє документи про ратифікацію двох Членів Організації.

3. Надалі ця Конвенція набирає чинності відносно кожного Члена Організації через дванадцять місяців після дати реєстрації його документа про ратифікацію. **Стаття 9**

1. Заяви, що надсилаються Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці відповідно до положень пункту 2 статті 35 Статуту Міжнародної Організації Праці, містять вказівки щодо:

a) територій, відносно яких зацікавлений Член Організації зобов'язується застосовувати без змін положення цієї Конвенції;

b) територій, відносно яких він зобов'язується застосовувати положення цієї Конвенції зі змінами, та деталей цих змін;

c) територій, до яких Конвенція не застосовуватиметься, і, в такому разі, причин, з яких вона не застосовуватиметься;

d) територій, відносно яких він резервує своє рішення наперед до подальшого розгляду становища.

2. Зобов'язання, згадані у підпунктах a) та b) пункту 1 цієї статті, вважаються невід'ємною частиною документа про ратифікацію і спричиняють однакові з ним наслідки.

3. Будь-який Член Організації може через нову заяву відмовитися від усіх або від частини застережень, що містяться в його попередній заяві, внаслідок підпунктів b), c) і d) пункту 1 цієї статті.

4. Будь-який Член Організації може в періоди, протягом яких цю Конвенцію може бути денонсовано відповідно до положень статті 11, надіслати Генеральному Директорові нову заяву, котра змінює в будь-якому іншому відношенні умови будь-якої попередньої заяви і повідомляє про існуюче становище на визначених територіях.

Стаття 10

1. У заявах, що надсилаються Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці відповідно до положень пунктів 4 і 5 статті 35 Статуту Міжнародної Організації Праці, зазначається, чи застосовуватимуться положення цієї Конвенції до даної території зі змінами чи без змін; якщо в заяві зазначається, що положення Конвенції застосовуватимуться зі змінами, в ній уточнюється, в чому саме полягають ці зміни.

2. Зацікавлені Член або Члени Організації чи міжнародна влада можуть у будь-який час через нову заяву відмовитися цілком або частково від права застосовувати зміни, обумовлені в якійсь попередній заяві.

3. Зацікавлені Член або Члени Організації чи міжнародна влада можуть у періоди, коли Конвенцію може бути денонсовано відповідно до положень статті 11, надіслати Генеральному Директорові нову заяву, котра змінює в будь-якому іншому відношенні умови будь-якої попередньої заяви і повідомляє про становище відносно застосування цієї Конвенції.

Стаття 11

1. Будь-який Член Організації, що ратифікував цю Конвенцію, може після закінчення десятирічного періоду з моменту, коли вона вперше набрала чинності, денонсувати її через акт про денонсацію, надісланий Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці та зареєстрований ним. Денонсація набирає чинності через рік після реєстрації акта про денонсацію.

2. Кожний Член Організації, що ратифікував цю Конвенцію, який протягом року після закінчення згаданого в попередньому пункті десятирічного періоду не скористується своїм правом на денонсацію, передбаченим у цій статті, буде зв'язаний на наступний період тривалістю десять років і в подальшому зможе денонсувати цю Конвенцію по закінченні кожного десятирічного періоду в порядку, встановленому в цій статті.

Стаття 12

1. Генеральний Директор Міжнародного Бюро Праці оповіщає всіх Членів Міжнародної Організації Праці про реєстрацію всіх документів про ратифікацію, заяв та актів про денонсацію, отриманих ним від Членів Організації.

2. Оповіщаючи Членів організації про реєстрацію отриманого ним другого документа про ратифікацію, Генеральний Директор звертає їхню увагу на дату настання чинності цієї Конвенції.

Стаття 13

Генеральний Директор Міжнародного Бюро Праці надсилає Генеральному Секретареві Організації Об'єднаних Націй для реєстрації відповідно до статті 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй повні відомості щодо всіх документів про ратифікацію, заяв та актів про денонсацію, зареєстрованих ним відповідно до положень попередніх статей.

Стаття 14

Кожного разу, коли Адміністративна Рада Міжнародного Бюро Праці вважає це за потрібне, вона подає Генеральній Конференції доповідь про застосування цієї Конвенції і вирішує, чи треба вносити до порядку денного Конференції питання про її повний або частковий перегляд.

Стаття 15

1. У разі, якщо Конференція прийме нову конвенцію, котра цілком або частково переглядає цю Конвенцію, і, якщо в новій конвенції не передбачено протилежне, то:

а) ратифікація якимось Членом Організації нової, що переглядає чинну, конвенції спричиняє автоматично, незалежно від положень статті 11, негайну денонсацію цієї Конвенції, за умови, що нова, яка переглядає чинну, конвенція набрала чинності;

б) починаючи від дати настання чинності нової, що переглядає чинну, конвенції, цю Конвенцію закрито для ратифікації її Членами Організації.

2. Ця Конвенція залишається в кожному разі в силі за формою та змістом відносно тих Членів Організації, які її ратифікували, але не ратифікували нової, що переглядає чинну, конвенції.

Стаття 16 Англійський та французький тексти цієї Конвенції мають однакову силу.

Інформаційний бюлетень Міністерства праці України

"Людина і праця", 1994р., №9-10



Конвенція про застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів N 98

Конвенція; Міжнародна організація праці від 01.07.1949 № 98

Ратифікація від **14.09.1956**

Постійна адреса:

https://zakon.rada.gov.ua/go/993_004

Законодавство України

станом на 06.03.2023

чинний



993_004